

Formanden:

Nu får formanden snart dybe panderynker.

Keld Albrechtsen (EL):

... og formanden også, kan jeg forstå.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 67 stemmer (V, DF, KF, RV og KRF) mod 9 (SF og EL); 30 (S) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 36:**Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.**

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 23/10 2002. Første behandling 14/11 2002. Betænkning 28/11 2002. Anden behandling 3/12 2002. Tillæggsbetænkning 9/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Søren Krarup (DF):**

Der er to ting, som jeg føler trang til at sige her ved tredjebehandlingen af den første indfødsretslov efter de nye regler.

Den første ting har at gøre med det oprin, der fandt sted ved andenbehandlingen, og hvor flere partier på venstrefløj, især Det Radikale Venstre, talte om statsretslige problemer i forbindelse med den tildeling af indfødsret, der bygger på grundlovens § 44. Det blev sagt her og også i et efterfølgende udvalgsmøde, at der ikke er nogen retsbeskyttelse af dem, der søger indfødsret.

Lad mig da sige klart og tydeligt til især fru Elsebeth Gerner Nielsen – selv om hun ikke er til stede, så er hendes parti til stede – at ingen

fremmede har *ret* til statsborgerskab. Jeg gentager: Ingen fremmede har nogen som helst *ret* til dansk statsborgerskab. Statsborgerskab eller indfødsret i Danmark er det danske folks gave til de fremmede, der har kvalificeret sig til det, en gave, ikke en ret. En gave, den fornemste, det danske folk kan skænke til dem, der beder om dem, og som har gjort sig fortjent til at modtage den. Dette er grundforholdet vedrørende indfødsret, og det er dette grundforhold, som grundloven har understreget i § 44, hvor det siges, at indfødsret meddeles ved lov.

Hermed er sagt, at ansvaret er Folketingets, og at der derfor altid er tale om en skønssag, hvor det er Folketingets opgave at skønne om, hvem der er værdig til at modtage denne gave. Enhver tale om ret er udtryk for en misforståelse. Her er intet objektivt, ingen ret, men her er tale om den subjektivitet, der ligger i Folketingets skøn.

Derfor er Det Radikale Venstres tale om statsret og juridiske eksperter bedømmelse af forholdet ikke andet end tom snak, en ordinær misforståelse af, hvad der ligger i grundlovens bestemmelse. Det var det ene.

Det andet, som jeg gerne vil sige her ved dette, der kan blive en slags historisk begivenhed, er en tak til integrationsminister Bertel Haarder og en erklæring af min respekt for ham. Han har slet ikke haft det let i sin nye stilling. Enhver af os ved, at der i regeringspartierne findes elementer af en mondæn kulturradikalisme og en markedsbestemt afstumpethed – jeg nævner blot Uffe Ellemann-Jensen og Hans Skov Christensen som eksempler – der følgelig er fjendtligt stemt imod den folkelige ansvarlighed, der ligger i ændringen af udlændingepolitikken. Penge og ideologi har som bekendt intet fædreland. De, der sværger til profit og liberalisme, vil derfor være tilbøjelige til at se stort på det danske folks førstefødselsret til Danmark.

Bertel Haarder har på denne baggrund ikke haft det let ...

Formanden:

Ministeren!

Søren Krarup (DF):

... Undskyld, ministeren har på denne baggrund ikke haft det let. Men han har hævdet sine grundtvigske traditioner på fornemste vis og har vist en handlekraft og fasthed, som jeg efter trekvart års samarbejde vil sige tak for.

For nylig har han således i en sag i Sønderjylland, hvor medierne naturligvis søgte at ophæve loven ved hjælp af alskens sensation og sentimentaltitet, været urokkelig fast og klar i sin stillingtagen til afpresningsforsøgene. Jeg har den største respekt for hans holdning, og jeg føler trang til at sige det ved denne lejlighed.

Må jeg tilføje, at på denne baggrund stemmer vi for første gang for en indfødsretslov, idet jeg bemærker, at vi forbeholder os vores stilling til forårets indfødsretslov, hvor vi vil lade dennes indhold være afgørende for, om vi stemmer ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Da nu hr. Søren Krarup brugte en del af sin tid vedrørende indfødsretslovsforslaget til at angribe Det Radikale Venstre for diverse undergravende virksomhed, vil jeg blot sige, at vi jo har stillet spørgsmål i udvalget, og der er kommet svar, som helt klart dokumenterer, at der ikke er tale om statsretslige problemer.

Det får os selvfølgelig til at sige, det har hr. Søren Krarup fuldstændig ret i, at der ikke er statsretlige problemer. Det betyder dog ikke, at der ikke er politiske problemer. Det vil jeg vende tilbage til i min ordførertale vedrørende selvelovforslaget. Men det er rigtigt: Der er ikke statsretslige problemer, men der er i høj grad politiske problemer.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, så fik vi også oplevet judaskysset fra talerstolen i Folketingssalen.

Jeg bliver nødsaget til at stille dette spørgsmål efter nu at have hørt hr. Søren Krarups ordførertale: Hvordan agter Dansk Folkeparti at stemme til loven, når der skal trykkes på knapperne om lidt? Det er jo sådan set det, der har været hele miseren i sagen, og derfor vi vel i dag diskuterer i Folketingssalen og fra talerstolen.

Hvordan agter Dansk Folkeparti at stemme til sagen? I betragtning af, at der er indgået en aftale med regeringspartierne, så er det jo meget relevant at stille spørgsmålet: Agter man at stemme for den endelige aftale, eller agter man ikke at stemme for den endelige aftale? Det synes vi er meget interessant at få at vide.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Må jeg allerførst sige til hr. Kramer Mikkelsen: Vi har jo haft nogle små disputer, og jeg synes, at jeg husker, hr. Kramer Mikkelsen havde et meget særpræget synspunkt på Grundtvigs forhold til kvindelig valgret. Og jeg synes, at jeg genfinder lidt af det her, hvor han, efter at jeg klart og tydeligt har sagt, vi stemmer ja, spørger: Hvad vil Dansk Folkeparti stemme? Der er vist lidt, det kniber med, men det skal jeg ikke blande mig i.

Jeg må jo blot sige til fru Elisabeth Arnold, at Det Radikale Venstre jo har haft stor indflydelse, men at det skulle have undergravende mulighed, har jeg nu aldrig troet. Det kan have en forvrøvlende evne, det kan have en evne til at køre tingene sammen, sådan at man ikke kan sondre imellem det, der er ret, og det, der er ønske. Men det har intet at gøre med en evne til at undergrave.

Jeg vil så lige sige, at jeg har lyst til på ny at understrege det, der burde være grundlæggende for ethvert folketingsmedlem, nemlig en viden om, at ingen fremmede har ret til dansk indfødsret. Dette er det danske folks gave, der gives til dem, der har kvalificeret sig til den.

Derfor er enhver tale om statsret og andet, som fru Elisabeth Arnolds partifælle fru Elsebeth Gerner Nielsen førte frem tidligere, simpelt hen meningsløs. Og når vi nu bliver udstyret med responsa fra en docent ved Center for Menneskerettigheder om statsret, så er det lige så meningsløst.

Folketinget har ikke blot ret, men pligt til at skønne over, hvem der er berettiget til at modtage indfødsret, og dette har intet med fremmedes krav at gøre. Det har udelukkende at gøre med Folketingets skøn. Det er en principiel forståelse, som ligger i § 44, og jeg vil faktisk råde både fru Elisabeth Arnold og også fru Elsebeth Gerner Nielsen og Det Radikale Venstre og også min elskværdige ven hr. Kramer Mikkelsen til at læse de første regler vedrørende indfødsret og bl.a. N.F.S. Grundtvigs tale i 1850.

Kl. 9.30

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg kan ikke forstå, hvordan det har kunnet lade sig gøre for mig ikke at lytte ordentligt til, hvad hr. Søren Krarup sagde. Det er måske, fordi der i virkeligheden så ofte bliver sagt så meget meningsforstyrrende i det, hr. Søren Krarup siger

fra talerstolen. Det beklager jeg selvfølgelig, hvis vi har fået et klart tilsagn.

Det er jo så første gang under mange behandlinger både i udvalget og her, at vi har fået et klart og præcist svar fra hr. Søren Krarup. Så den beklagelse skal jeg give fra talerstolen. Jeg har ikke hørt ordentligt efter. Men der er altså en god grund til det, må man sige.

Jeg vil så godt sige, at når man ikke lytter efter, er det nok, fordi vi ofte bliver fyldt med meningsløse, indholdsopfyldende elementer i talerne.

Jeg vil godt sige, at når sagen kommer til at fylde så meget i Folketingets tid her før jul, er det jo, fordi den har været håndteret af både V og K, af ministeren og af Dansk Folkeparti på en så klodset måde og imod parlamentarisk skik på det her felt. Det synes jeg er uheldigt, og det synes jeg i øvrigt også er sagerne uværdigt. Og det burde både V, K og Dansk Folkeparti egentlig forholde sig til.

Formanden:

Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen – som ordfører.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jamen det er rigtigt – jeg kunne jo nu, suffleret af ministeren, sige, at jeg er fuldstændig enig med den foregående taler.

Denne sag har været behandlet to gange i udvalget, har været til fornyet behandling i udvalget mellem anden- og tredjebehandlingen. Den illustrerer sådan set ganske godt, at det er blevet tid til forandring, som Venstre i deres valgkampsslogan sagde: Det er tid til forandring.

Så må jeg sige: Ud over at forandringen betyder et klart brud på mange års tradition i folketingsarbejdet på indfødsretsområdet, hvor der normalt er indgået brede politiske aftaler, er regeringens aftale med Dansk Folkeparti et klart politikskifte med hensyn til muligheden for dispensation fra nogle af de regler, som ligger i aftalen.

I et af de tilfælde, som vi har hæftet os meget ved, er det et klart brud på politikken med hensyn til muligheden for dispensation fra reglen om at kunne tale det danske sprog. Det er et krav, Socialdemokraterne i øvrigt er enige i, det her med, at man skal kunne tale det danske sprog for at kunne få et dansk statsborgerskab. Men vi mener, at der skal være dispensationsmuligheder.

Så vil ministeren, så vil Venstres, så vil De Konservatives ordførere om lidt gå op og sige, at der kan også dispenseres. Ja, men sandheden er i virkeligheden bare, at med de regler, man har indført, bliver der ikke dispenseret i særlig mange tilfælde, og det er vi grundlæggende uenige i.

For Socialdemokraterne er en ansøgning om dansk indfødsret udtryk for et ønske om yderligere integration i det danske samfund. Socialdemokraterne mener, at muligheden for at søge dansk statsborgerskab er lyset i tunnelen for mange flygtninge og indvandrere i det danske samfund. Denne her aftale, som er indgået mellem V, K og Dansk Folkeparti, giver ikke disse klare dispensationsmuligheder for ansøgere, der på grund af alder, helbred eller lignende alligevel kunne opnå dansk indfødsret ved de tidligere aftaler ved forskellig dokumentation over for Indfødsretsudvalget.

Virkeligheden med denne aftale er, at mennesker i stribehvis får afslag, fordi de ikke har en jordisk chance for at lære det danske sprog på grund af PTSD, det såkaldte posttraumatiske stress-syndrom, fordi de enten er torturofre eller andet i forbindelse med deres status som flygtninge i det danske samfund, på grund af døvhed, blindhed, alderssvækkelse osv. En række af disse sager vil vi se behandlet i udvalget med den holdningsændring, som det her er udtryk for.

Indholdet har været debatteret ved flere behandlinger i Folketingssalen og også i udvalget, og de justeringer, der er foretaget, er jo sådan set reelle nok. Det anerkender vi i Socialdemokratiet. Vi anerkender flertallets ret til at foretage en behandling af disse sager og også til at indgå en aftale.

Når vi anerkender det, er det jo også derfor, vi både ved den første og den anden behandling og også i udvalget har søgt at få at vide, hvordan Dansk Folkeparti ville stemme. Det svar har vi så fået i dag, og på den baggrund skal jeg sige, at vi i Socialdemokratiet agter at undlade at stemme til den endelige vedtagelse.

Det er første gang, tror jeg, i historien, at det er sket. Og når vi gør det, er det, fordi vi ønsker at gøre flertallet i Folketinget opmærksom på, at den måde, man har behandlet disse sager på, er komplet uanstændig. Det er komplet uanstændigt i forhold til parlamentarisk skik i Folketinget, og både ministeren og flertallet fortjener egentlig selv hundrede procent at tage ansvaret for det makværk, den ualmindelig klodse

håndtering, som den her aftale er udtryk for, og den måde, sagerne er blevet behandlet på.

Kl. 9.35

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Socialdemokratiet undlader at stemme for, at 723 mennesker nu får dansk statsborgerskab, 723 mennesker, som på alle måder opfylder alle krav. Socialdemokraterne er fornærmede, fornærmede over, at vælgerne har ønsket, at man også på dette område strammer reglerne for at opnå dansk statsborgerskab.

Det er det rene hykleri, at Socialdemokraterne sætter politisk taktik over hensynet til den enkelte udlænding. Det pynter bestemt ikke.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kunne forstå, hr. Kramer Mikkelsen mener, at dansk statsborgerskab betyder yderligere integration, og hr. Kramer Mikkelsen var meget forarget over, at der ville blive en masse afslag. Derfor virker det jo meget mærkeligt, at hr. Kramer Mikkelsen ikke ønsker, at de, der står på indfødsretsloven, nu skal have dansk statsborgerskab.

Hr. Kramer Mikkelsen vil ikke stemme for det her lovforslag. Det betyder jo så, at man ikke mener, at de mennesker skal have dansk statsborgerskab.

Kunne hr. Kramer Mikkelsen ikke lige forklare, hvad disse mennesker har gjort, siden de ikke skal have dansk statsborgerskab?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg må jo sige, når hr. Kramer Mikkelsen bruger ordet uanstændigt, så synes jeg nærmest, det falder tilbage på ham selv. Man skal være forsigtig med at kaste med sten, når man bor i et glashus.

At bruge mennesker som politiske midler, er uanstændigt. Det er ikke uanstændigt at stemme nej til et forslag, når man er dybt uenig i forslaget, men at bruge mennesker som midler er uanstændigt, og det er Socialdemokratiets holdning.

Der er så lige to ting, jeg vil sige, for det første at vi er dybt uenige med Socialdemokratiet, hele venstrefløj. Dansk statsborgerskab er ikke et middel til integration. Dansk statsborgerskab kommer før integrationen, det vil sige, at man kan få dansk statsborgerskab, når man har vist vilje og er ved at blive integreret. Det er det ene.

Det andet, som vi ustandselig har sagt i Indfødsretsudvalget, er, at hele denne brug af lægeerklæringer i forbindelse med folk, der ikke opfylder betingelserne, er at forvandle et retligt forhold til et ambulatorium. Vi sidder ikke for at tage stilling til, om hr. og fru udlænding ikke er i stand til at lære dansk; fordi de er syge. Vi sidder der for at vurdere: Kan de tale dansk, er de kvalificeret til at være statsborgere?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Hr. Søren Krarup må meget undskyldte. Vi får jo her meget klart og tydeligt fra talerstolen en forklaring på, hvorfor der ikke bliver tale om dispensationer i forhold til de her danskkundskaber. Det får vi jo klart at vide: Vi skal ikke sidde og flæske rundt i lægeattester. Så hvis ikke man kan det danske sprog, så er det afslag.

Det bekræfter jo sådan set, hvad jeg flere gange har sagt, at flertallet ikke ønsker, at der overhovedet skal være en dispensationsordning, og det er den klare og lysende årsag til, at vi i dag undlader at stemme.

Jeg er nødsaget til at sige, at når vi undlader at stemme, er det jo præcis et udtryk for, at vi altid, altid har indgået aftaler i brede flertal i Folketingssalen på det her felt og har ønsket at give de her mennesker en sikkerhed.

Når vi i dag undlader at stemme, er det præcis, fordi vi ikke ønsker at tage de her mennesker som gidsler. Vi ønsker ikke, at de her mennesker, som har muligheden for at få statsborgerskab, ikke skal få det. Men stadig væk mener vi, at sagen er blevet underlagt en fuldstændig uanstændig behandling, og vi mener, at regeringsflertallet og dets støtteparti har behandlet parlamentarismen i Danmark uanstændigt på den måde, man har behandlet den her sag på.

Kl. 9.40

Vi anerkender flertallets ret til at lave en aftale, men vi vil så også godt have, at flertallet hele vejen igennem skal kendes ved den aftale.

(Kort bemærkning).

Else Theil Sørensen (KF):

Jamen jeg skal spørge hr. Kramer Mikkelsen, om han da ikke støtter, at disse 723 mennesker skal have statsborgerskab. Og så skal jeg, som hr. Kramer Mikkelsen bebudede, gøre opmærksom på, at der er en meget lille forskel på de cirkulærer, der gjaldt fra 1999 og frem til 2002, og det, der gælder nu med hensyn til dispensation fra at kunne tale dansk.

Jeg skal også gøre opmærksom på, at ministeren i et svar til Folketingets Indfødsretsudvalg har oplyst, at af disse 723 er én person optaget efter § 23, stk. 2, nr. 1. Det betyder, at på grund af alder har vedkommende ikke kunnet tale dansk. Og 6 personer er optaget på baggrund af § 23, stk. 2, nr. 2, den, der handler om, at hvis man på grund af psykisk sygdom osv.

Så det er ikke rigtigt, at man ikke kan få dispensation, og jeg synes ikke, det er hæderligt at blive ved med at stå og fremføre, at man ikke kan få dispensation. Det kan man, og den bliver givet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vi nærmer os jo julen, og derfor skulle man godt tro, at et parti som Socialdemokratiet, der stadig væk er forholdsvis stort, kunne vise bare en lille smule menneskekærlighed.

Det må jeg indrømme efter at have hørt hr. Kramer Mikkelsen tale på vegne, har jeg forstået, af hele den socialdemokratiske folketingsgruppe: Her kan man ikke engang stemme for, at de her 723 mennesker og deres 332 børn får dansk statsborgerskab.

Det er i virkeligheden uanstændigt og urimeligt og småtskåret. For én ting er, at man ønsker, at det var tre eller fire gange så mange, der skulle have statsborgerskab, men der er jo ikke ét eneste af de mere end tusinde mennesker, når vi tager børnene med, som Socialdemokratiet ikke ønsker skulle have dansk statsborgerskab.

Men alligevel vil man altså ikke være med til at anerkende det, give dem den anerkendelse, det klap på skulderen og sige: Selvfølgelig får I dansk statsborgerskab, fordi I opfylder alle kravene hundrede procent. Det vil man ikke, fordi man synes, at der skulle have været 2.000-3.000 mere.

Hvor langt og hvor dybt kan man falde? Jeg spørger alle socialdemokratiske folketingsmedlemmer: Kan man virkelig acceptere, at man undlader at stemme for noget, som man inderst inde synes er helt rigtigt; man ville bare have haft tre gange så mange med? Det er for dårligt.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Kramer Mikkelsen undlod igen at svare på et spørgsmål, der blev stillet her fra talerstolen. Jeg spurgte: Hvad har de 723 mennesker gjort Socialdemokratiet, således at man ikke ønsker at stemme for, at de får dansk statsborgerskab?

Jeg synes, det er yderst pinligt, at man i et taktisk spil undlader at stemme for, at nogle kan få dansk statsborgerskab, når man samtidig tillader sig her fra talerstolen at stå og skose andre for, at de ikke går vidt nok med hensyn til dansk statsborgerskab.

Hvordan vil hr. Kramer Mikkelsen forklare det? Hvad har de mennesker gjort, siden hr. Kramer Mikkelsen ikke mener, at de skal have dansk statsborgerskab?

Så vil jeg godt bede hr. Kramer Mikkelsen om heroppefra at bekræfte, at folk, som er døve, og folk, som er blinde, har en mulighed for at få dispensation og også får det i den måde, vi behandler sagerne på.

Jeg har ikke siddet ret længe i Indfødsretsudvalget, men i den periode, jeg har siddet, har jeg været med til at give dispensation til folk, der er blinde og døve, med det argument, at der ikke findes undervisning i dansk netop for de grupper. Så jeg vil godt have, at hr. Kramer Mikkelsen er hæderlig og kommer herop og bekræfter de ting.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jo, men hr. Eyvind Vesselbo har da ret i, at der også i udvalget bliver givet enkelte dispensationer til mennesker, som er døve, blinde eller har det ene eller det andet problem. Det har han da ret i. Det er bare ikke med Dansk Folkepartis stemmer.

Det, vi synes er helt uanstændigt, er måden, man behandler den her sag på. Man indgår en aftale, et politisk flertal i Folketinget, om at foretage stramninger på det her område, men man ønsker ikke på nogen måde at drøfte den videre behandling i sagen, hvordan man agter at håndtere sagen, når der endelig skal stemmes i Folketingssalen.

Så det er rigtigt, at der gives dispensationer. Praksis vil vise, at det er langt færre, fordi det politiske flertal har bevæget sig, og det er derfor, jeg siger, at det her er tid til forandring.

Kl. 9.45

Det skal stå lysende klart, når denne her sag er overstået, at Socialdemokratiet ikke har noget som helst imod de over 700 mennesker, som får dansk indfødsret i dag. Det mener vi de bør have. Vi mener også, at der er flere end dem, der egentlig burde have det. Men vi vil godt illustrere, at denne sag er blevet fuldstændig uanstændigt behandlet, og derfor undlader vi at stemme.

Det betyder, at de mennesker får deres indfødsret.

Men vi vil godt sige, at vi synes, at flertallet i Folketinget behandler mindretallet i denne sag ekstremt, ekstremt nedværdigende, og det er vi utilfredse med.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil godt sige til både hr. Kramer Mikkelsen og til andre, som åbenbart forestiller sig, at de eneste dispensationer, der gives fra sprogkravet, gives i udvalget: Sådan er det ikke.

Cirkulæret virker på den måde, at cirkulæret fortæller Indfødsretskontoret, hvem der uden problemer kan optages på lovforslaget, og hvem der absolut ikke kan optages på lovforslaget. De, der er derimellem, altså de, der ikke umiddelbart kan optages, eller de, der umiddelbart kan få afslag, kommer i Indfødsretsudvalget, og der har Indfødsretsudvalget så behandlingen af sagerne og tager stilling til dem.

Så vil jeg godt nævne, at det, der frustrerer nogle her i salen og her i Folketinget, jo er, at før i tiden var det flertal, der stod bag cirkulæret, et flertal, som var ikkebegrænsende. Det var dem, der ikke ville begrænse så meget som mindretallet. I dag er det flertallet, der vil begrænse, og derfor vender behandlingen af lige præcis den type lovforslag her på hovedet, og det er der måske nogle, der skal vænne sig lidt til.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu bekræftede hr. Kramer Mikkelsen jo, at det lidt var en sandhed med modifikationer, når han tidligere heroppe på talerstolen sagde, at der ikke blev givet dispensationer til en lang række forskellige grupper.

Men tingene er jo egentlig ret mærkelige, når man ser på det her omkring den kommende afstemning. Hr. Kramer Mikkelsen har stået og argumenteret for, at der skal flere dispensationer, flere danske statsborgerskaber, men hr. Kramer Mikkelsen stemmer ikke for, at de får dansk statsborgerskab.

Så klandrede hr. Kramer Mikkelsen Dansk Folkeparti for ikke at stemme for dispensationer. Jamen det gør Dansk Folkeparti. Hr. Søren Krarup fra Dansk Folkeparti har jo lige været oppe og sige, at man stemmer for dette lovforslag. Det vil sige, at Dansk Folkeparti stemmer for dispensationer plus de andre, hvorimod Socialdemokratiet ikke gør det.

Kan hr. Kramer Mikkelsen forklare, hvem det så er, der stemmer for dispensationerne, og hvem der ikke gør?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Nu foregår der jo noget mellem udvalgsbehandlingen eller den behandling, der foregår i udvalget, hvor vedkommende personer kommer på lovforslaget, og så til, at vi står her i dag, hvor hr. Eyvind Vesselbo kan sige, at der er masser af mennesker, der får dispensation fra ikke at kunne det danske sprog, og de kommer på lovforslaget.

Jeg er helt sikker på, at hvis der blev lavet en statistik over, hvor mange der bliver afvist i udvalget, og hvor mange der kommer på det endelige lovforslag, så bliver der afvist langt flere, end der bliver optaget på lovforslaget. Min holdning er den, at det er udtryk for de stramninger, som denne her aftale indeholder.

Det er klart, at det altid har været sådan, at når man sidder og behandler sagerne i udvalget, er der nogle mennesker, der får nej, og nogle, der får ja. Der er det entydige svar bare – det er der, den konservative ordfører har ret – at det nu er et begrænsende flertal, som har lagt sig ind og lavet denne her aftale.

Sagen er bare, at det begrænsende flertal ikke som ved tidligere aftaler har været sikker på at have et flertal. Det har vi først fået tilkendegivet i dag ved tredjebehandlingen i Folketingssalen. Det er det vi synes er uanstændigt. Mens vi sidder og udvalgsbehandler osv., har vi ikke kunnet få et eneste svar fra Dansk Folkeparti på, hvordan de ville stemme, og det er det, vi er utilfredse med.

Vi anerkender flertallets ret til at lave en aftale, men vi mener bare, at flertallet også bør stå ved den aftale, det har indgået, og så stemme for den. Det gør de så i dag. Den meddelelse får vi i dag ved tredjebehandlingen i Folketingssalen. Det synes jeg er uanstændigt.

Kl. 9.50

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Hr. Kramer Mikkelsen siger i en kommentar til min beskrivelse af, hvordan det der cirkulære virker, at det bare er en kendsgerning, at der bliver optaget langt færre.

Ja, det var da virkelig også meningen. Ikke at det nødvendigvis skulle være færre, men der skulle stilles nogle strengere krav. Det er det, vi

har kæmpet for i årevis, men som vi først nu har flertal for.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, vil jeg sige til fru Else Theill Sørensen, det var det, der var meningen, og det her er et parlament, hvor vi bl.a. har mulighed for at diskutere de retninger i politik, som gælder, og derfor siger jeg i min ordførertale: Det her var tid til forandring.

Det har vi sandelig fået lov til at opleve, og det gælder både i forhold til parlamentarisk skik og i forhold til de mennesker, som kan få dansk indfødsret. Det er blevet tid til forandring. Det er det på en række andre felter i det danske samfund, og så kan man lide det eller ej. Vi kan ikke lide det, og sandheden er, at jeg også tror, at det er ved at gå op for mange mennesker, hvordan det er.

Man kunne jo forestille sig, at Dansk Folkeparti stemmer for den her aftale i dag, netop fordi de har oplevet, at der ikke sad et flertal, som bare var sikkerhedsnet under den siddende regering og kunne bruges som automatisk stempel i forhold til denne her indfødsretslov. Man kunne jo forestille sig, at det var derfor, Dansk Folkeparti har valgt at sige: Vi stemmer for den endelige lov.

Formanden:

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Det skal blive kort, for jeg har jo sagt nogle af tingene. Men jeg vil godt gentage, at Det Konservative Folkeparti i en årrække har stået uden for de her aftaler, bl.a. fordi vi ikke mente, at kravene til opnåelse af dansk statsborgerskab var strenge nok. Det er der nu rådet bod på. Nu er der et flertal, som er enigt med os i, at der skal stilles nogle strenge krav, før man får statsborgerskab.

Så vil jeg også godt lige sige, at når vi diskuterer de her ting, er det nogle gange, som om der er tale om, at vi vil udstøde folk af samfundet, smide dem ud af landet, få dem til at miste deres rettigheder og deres forsørgelsesgrundlag osv. Det er jo ikke sådan, det er.

Det er det, at man ikke giver dem statsborgerskab og dermed stemmeret til Folketinget, og det er faktisk den allervigtigste ting, som statsborgerskabet indeholder.

Men i øvrigt er jeg da både som konservativ og som formand for udvalget meget glad for den opmærksomhed, der nu er blevet omkring tildelingen af dansk statsborgerskab. Jeg synes faktisk, at det er et vigtigt område, som ikke fortjener et liv i ubemærkethed, og det har det så heller ikke øjeblikket.

Det Konservative Folkeparti kan, som vi altid har gjort, stemme for forslaget.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt bede den konservative ordfører, som jo samtidig er formand for Folketingets Indfødsretsudvalg, om at bekræfte, at vi tidligere har vidst med sikkerhed, at de mennesker, som kom på dette her lovforslag og dermed fik deres navn og deres adresse, alt, i lovforslaget, kunne få dansk statsborgerskab. Vi vidste, at der var et flertal.

Det er den usikkerhed, der er ved den her lov, som har været hele vejen igennem, og som først i dag er blevet afkræftet. Det er først i dag, der er et flertal for loven. Det er den parlamentariske skik, der er ændret, og det er det, vi synes er uanstændigt. Det er uanstændigt over for de mennesker, at man ikke, når man putter dem på et lovforslag, rent faktisk også har sikret sig, at de får det statsborgerskab, som de er blevet stillet i udsigt, og som deres navn og offentliggørelsen af deres person rent faktisk tilsiger.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg vil godt bede fru Else Theill Sørensen oplyse Folketinget om, hvorvidt det så er sådan, at man, når man nu får flertal og har fået flertal for L 36 og har fået trukket Dansk Folkeparti til trug for at stemme for det her lovforslag, fremover også har et flertal for de lovforslag, der bliver fremsat, ifølge den aftale, man har indgået med Dansk Folkeparti, således at vi ikke skal have den usikkerhed den ene gang efter den anden, at folk søger på nogle vilkår, hvor de i virkeligheden ikke aner, om det vil føre frem til dansk statsborgerskab.

Jeg vil godt bede fru Else Theill Sørensen forklare, om det nu fremover er et flertal for de lovforslag, som bliver fremsat, på baggrund af det arbejde, som ministeren lægger frem i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det er jo blevet påpeget under debatten, hvor vigtigt et felt vi taler om, og grundlovsfædrene har givet det en helt særskilt paragraf i vores forfatning.

Derfor vil jeg også gerne spørge den konservative ordfører: Når det her hviler på grundlovens grund, og det her er noget, der har vidtrækkende betydning for enkelte mennesker og enkelte individer, er det så ikke for Det Konservative Folkeparti meget, meget utilfredsstillende, at man her har indgået en aftale med et parti, nemlig Dansk Folkeparti, som kun her i dag har tilkendegivet, at man på baggrund af den aftale, man har med regeringen, vil stemme for dette her lovforslag, og så vil man vurdere ved fremtidige love, hvorvidt man vil stemme for dem?

Mener Det Konservative Folkeparti, at det er en værdig måde at være aftaleparti på, at man på den måde tager mennesker som gidsler i det fremadrettede arbejde?

Jeg har jo selv haft ansvaret for det her i 5 år, og jeg indgik en aftale med partiet Venstre og med den nuværende forsvarsminister. Det var en aftale, som Venstre holdt gennem alle årene. Der er aldrig nogen sinde sat spørgsmålstejn ved, hvorvidt Venstre ville leve op til den forpligtelse, der lå i at være aftaleparti. Der har Det Konservative Folkeparti nu indgået en aftale med et parti, der på ingen måde vil give en garanti for det fremover. Hvordan ser Det Konservative Folkeparti på den praksis?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg bliver i virkeligheden spurgt om, hvad Dansk Folkeparti vil stemme til den næste indfødsretslov. Det er jeg fuldstændig ude af stand til at svare på. Jeg kan sige, at jeg forventer, at Det Konservative Folkeparti stemmer for den næste lov om indfødsrets meddelelse.

Med hensyn til de mennesker, der ikke har sikkerhed for det: Jamen deres usikkerhed kan jo kun komme, hvis der er flere, der stemmer imod end for. Jeg bliver nødt til at sige, at jeg ikke helt har haft fantasi til at forestille mig det, men det kan være, jeg skal lave om på min fantasi, at Socialdemokratiet plus mindst et parti mere vil stemme imod en lov om indfødsrets meddelelse. Men jeg hører gerne, om det er sådan, at man har haft planer om det. For ellers er der jo ikke nogen usikkerhed. Venstre og Det

Konservative Folkeparti stemmer for de lovforslag, som ministeren fremsætter.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil bede fru Else Theill Sørensen bekræfte for mig, at de indvendinger, der fremføres om indfødsret af f.eks. den tidligere justitsminister, hr. Frank Jensen, bygger på en fuldstændig misforståelse af, hvad indfødsret er, og det vil sige en fuldstændig mistolkning af grundloven.

Når Dansk Folkeparti tager stilling fra sag til sag, er det, fordi der i Folketinget er tale om en pligt til at skønne, og at det ikke er en ret i den forstand, at nogen kan kræve indfødsret. Jeg gør hr. Frank Jensen opmærksom på, at når der står i grundlovens § 44, at dansk indfødsret meddeles ved lov ...

Formanden:

Det er en kort bemærkning til fru Else Theill Sørensen.

Søren Krarup (DF):

Ja, men det er et spørgsmål til fru Else Theill Sørensen, om hun ikke er enig med mig i, at når hr. Frank Jensen stiller det op, som om det er en ret, man har, så er det, fordi man fuldstændig har misforstået, hvad § 44 taler om. Den lægger netop ansvaret på Folketinget, og det vil sige, at det er en skønssag. Der kan ikke stilles paragraffer op, som kan sige: Nu har vi pligt til at stemme for.

Det er det, Dansk Folkeparti siger, og jeg vil spørge fru Else Theill Sørensen, om hun ikke synes, at det er en fuldstændig rigtig forståelse af § 44. Når Dansk Folkeparti handler, som vi gør, så er det os, der respekterer grundloven, og det er modparten, der siger nej.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var et meget interessant svar, fru Else Theill Sørensen kom med på spørgsmålet fra hr. Frank Jensen, for fru Else Theill Sørensen ved naturligvis ikke, hvordan Dansk Folkeparti vil stemme ved næste lovbehandling om dansk indfødsret. Det viser jo netop, at regeringen har indgået en aftale med et parti, som flytter sig, som afpresser regeringen med disse sager, og som bruger præcis det, som hr. Søren Krarup kritiserede andre partier for for lidt siden, nemlig menneskeskæbner som afpressing og som politisk middel for at opnå et bestemt mål.

Hr. Søren Krarup sagde tydeligt i sit indlæg tidligere i dag, at man ville forbeholde sig sin ret vedrørende den næste lov. Det betyder, at regeringen har indgået en aftale om dansk indfødsret med et parti, som ikke overholder denne aftale. Og det vil jeg gerne have fru Else Theill Sørensens kommentar til.

Kl. 10.00

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Mit spørgsmål til den konservative ordfører var ikke et fortolkningsspørgsmål af grundloven. Det er jeg selv i stand til at kunne give, og også andre ordførere her i salen kan det.

Mit spørgsmål var, om det er tilfredsstillende for Det Konservative Folkeparti at have en aftalepartner, som helt frem til, at sagen kommer til tredje behandling her i dag, har holdt det hemmeligt for Folketingets udvalg, som efter grundloven er sat til at behandle de her sager, nemlig Indfødsretsudvalget, hvordan man vil stemme ved tredje behandling. Den praksis har man nu tilkendegivet at man har tænkt sig at videreføre.

Er det tilfredsstillende for Det Konservative Folkeparti, at man har et aftaleparti, der på den måde er som kviksand for ministeren, der administrerer det her, for Indfødsretskontoret, der skal administrere det her?

Problemet er jo, at det her er menneskeskæbner. Hvert eneste menneske er holdt i spænding helt frem til, Folketinget har stemt ved tredje behandling, fordi man har en aftalepartner, der fører den praksis. Der findes meget, meget ubehagelige udtryk for, at en aftalepartner optræder på den måde. Dem skal jeg skåne Folketinget og Folketingets formand for.

Jeg vil gerne høre den konservative ordfører give et præcist billede af, hvordan Det Konservative Folkeparti har det med sådan en aftalepartner.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Til hr. Frank Jensen: Jeg skal da ikke lægge skjul på, at jeg gerne havde set, at aftalen også indebar, at Dansk Folkeparti på forhånd lovede at stemme for. Sådan ville jeg gerne have haft aftalen, men det, der har været det væsentlige, er spørgsmålet om, hvem der kan optages på lovforslaget.

Jeg vil også godt sige – jeg tror, jeg har sagt det før – at det, aftalen går ud på, er, hvem der

kan optages på lovforslaget. Om hvem Indfødsretskontoret kan sige: De og de mennesker, som opfylder de og de kriterier, kan optages på lovforslaget, nogle andre kan med sikkerhed ikke optages, og de, der er imellem, behandles i udvalget.

Jeg er da ked af, hvis en masse mennesker skulle vente med spænding, men hvis de kan tælle mandater, ville de forstå, at spændingen altså kun ville være en rigtig spænding, hvis de troede på, at Socialdemokratiet plus mindst et parti mere ville stemme imod, for de kan være helt sikre på, at Det Konservative Folkeparti og Venstre stemmer for det.

Det er usædvanligt, det erkender jeg, men der er ikke noget som helst galt i det, og de mennesker kan i realiteten være ret sikre på at få deres statsborgerskab.

Hr. Søren Krarups forsøg på at omgå systemet ved at stille spørgsmål til mig, som han i virkeligheden ville have stillet til en anden, vil jeg ikke indgå i.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg glæder mig da over, at den konservative ordfører nu erkender, at det ville have været smukkest, hvis det var sådan, at den aftale, der er indgået, rent faktisk også indeholdt en aftale om, at ansvaret blev båret hele vejen igennem. For når fru Else Theill Sørensen siger, at De Konservative da har en forventning om, at Dansk Folkeparti vil stemme for, har man altså lavet en aftale ud fra en forudsætning om, at Socialdemokratiet vil stemme det igennem for sig.

Så er det korrekt, når der bliver sagt, at aftalen kun omhandler, hvem der ikke skal med på loven. Men det er jo det, der er problemet, for når hr. Søren Krarup står heroppe og siger, at det ikke er en rettighed, men noget, Folketinget skal skønne, er der nogle personer, som Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative på forhånd har sagt, at vi andre ikke må være med til at skønne over, og det er det, der er problemet.

Så kan jeg bare sige i forhold til den måde, som hr. Søren Krarup har talt heroppe om, hvordan man skal behandle den her slags mennesker, at der er altså nogle partier, som laver annoncer med de her folk, mens vi andre prøver at behandle dem rimelig seriøst og faktisk ikke er interesserede i, at de skal udstilles uden at have en sikkerhed for, at de også får deres statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil meget gerne spørge fru Else Theill Sørensen som formand for Indfødsretsudvalget, om det ikke er korrekt, at grunden til, at der er et Indfødsretskontor og et Indfødsretsudvalg, og den forskel, der er på de personer, der går igennem alle de retningslinjer, der er angivet i et cirkulære fra ministeriet, i modsætning til, hvis der var nogle andre, der valgte at fremsætte det som et beslutningsforslag, f.eks. nogle fra oppositionspartierne, med nogle andre personer, som vi mente var egnede til at få statsborgerskab, hvad vi er berettiget til ifølge grundloven, er, fordi det tidligere var meningen, at de personer, der gik igennem Indfødsretskontoret, var hundrede procent sikre på, at der også var et flertal i Folketinget for, at de kunne få deres statsborgerskab.

Kl. 10.05

Det er jo den praksis, der nu er ændret, som gør, at vi har et Indfødsretskontor, som rent faktisk sidder og behandler nogle sager og bruger en masse ressourcer, offentlige skattekroner på det, uden at de i øvrigt kan have den her sikkerhed for, at de personer rent faktisk får et statsborgerskab. Og så kan man vurdere, hvorvidt det ikke er spild af penge.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Fru Else Theill Sørensen fik jo på fornem vis dementet det angreb på den socialdemokratiske ordfører, hr. Lars Kramer Mikkelsen, som hr. Eyvind Vesselbo og fru Inge Dahl-Sørensen forsøgte, nemlig ved at sige, at det er den måde, hvorpå Socialdemokratiet stemmer, som giver en anstændig behandling af de mennesker, man har taget på lovforslaget.

Vi takker selvfølgelig for, at fru Else Theill Sørensen har det syn på Socialdemokratiets tilkendegivelse om at undlade at stemme, altså at det er et anstændigt standpunkt at tage i den sag, når man har en forligspartner som Dansk Folkeparti, som optræder på den måde, at de holder det i spænding helt frem til målstregen, hvordan de har tænkt sig at stemme til lovforslaget. Nu har vi så fået tilkendegivet, at de har tænkt sig at stemme for, men der er kun en garanti for dette lovforslag.

Så ville jeg spørge fru Else Theill Sørensen, om fru Else Theill Sørensen ikke vil benytte den tilkendegivelse fra Socialdemokratiet til at sige til ministeren, at det er mere holdbart, om rege-

ringen indgik en ny aftale, der er bredere fundet her i Folketinget, som kan give en garanti for, at de mennesker, der optages på fremtidige lovforslag, også vil få statsborgerskab ved den endelige behandling.

Vil fru Else Theill Sørensen opfordre ministeren til, at der laves en langt bredere aftale, der også vil give den ansvarlighed efter grundlovens § 44, som jeg mener man bør give den her sag?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

En usandhed bliver jo ikke mere sand af at blive gentaget 50 gange. Fru Sandy Brinck og flere andre siger hele tiden, at vi nu har lavet en aftale om, hvem der ikke kan komme på lovforslaget. Jamen hele opbygningen af cirkulæret er nøjagtig, som det altid har været. Det er sådan, at det fortæller Indfødsretskontoret, hvem der umiddelbart kan komme på lovforslaget, og hvem der umiddelbart ikke kan komme på lovforslaget, og så er der nogle, der overlades til udvalget.

Jeg vil håbe, at vi kan optage det på bånd, så kan jeg trykke på en knap næste gang.

Til hr. Kamal Qureshi, der nu pludselig får sådan en mægtig omsorg for skattekronerne og måske ikke rigtig mener, at Indfødsretskontoret er til nogen nytte, det mener jeg nu de er, og de gør et stort stykke arbejde: Det er stadig væk det samme, for der er altså ikke den store forskel, som man vil gøre det til.

Med hensyn til, om andre kan fremsætte beslutningsforslag: Nu egner det sig vist ikke til et beslutningsforslag, det er og bliver et lovforslag. Men vi har fået bekræftet, mener jeg, i et svar fra ministeren, at andre godt kan fremsætte lovforslag om, at hr. og fru indvandrer, som nogen sagde, skal have statsborgerskab. Så kan vi behandle det i udvalget, og så kan vi tage stilling til det her i Folketinget.

Hr. Frank Jensens indlæg vil jeg ikke kommentere yderligere.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg synes, det ville klæde regeringspartierne at få denne her aftale på plads også for fremtiden – den er det så for afstemningerne i dag – således at det ikke fra gang til gang, ministeren skal have et lovforslag her i salen, skal afgøres ved noget, der ligner et spil poker uden for Indføds-

retsudvalgets møder. Jeg synes, at det ville klæde regeringen at få den aftale på plads.

Jeg vil godt spørge den konservative ordfører, fru Else Theill Sørensen – nu kunne jeg forstå, at man ikke ville svare på hr. Frank Jensens spørgsmål – om man ikke synes, det ville være på sin plads at få den parlamentariske skik og brug ind i udvalget igen, således at man, når man sad i udvalget og behandlede de her sager, vidste fra gang til gang, at der var et flertal for de pågældende sager.

Jeg vil godt spørge den konservative ordfører, om man ikke mener, at der vil være grund til at arbejde med det i foråret og at få et ordentligt forhandlingsgrundlag og en ordentlig aftale på plads på det her felt, så det ikke sejler.

Kl. 10.10

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kan berolige fru Else Theill Sørensen med, at hun ikke behøver at optage noget på bånd, for fru Else Theill Sørensen har fuldstændig ret i, at der er intet som helt nyt i, at et flertal aftaler, hvem der umiddelbart kan og umiddelbart ikke kan komme på et lovforslag.

Det nye er, at man ikke har sikkerhed for at selv samme flertal rent faktisk stemmer det igennem, når det så kommer i Folketingssalen. Og det er det, der gør, at man regner med, at Socialdemokratiet og andre partier vil bære det igennem, uden at vi har mulighed for at have indflydelse på, hvem der umiddelbart kan og ikke kan optages på lovforslaget. Det er jo rent stemmekvæg, man regner os for.

Og det er uanstændigt over for de mennesker, som rent faktisk får deres navn og alt muligt optaget på et lovforslag, som man ikke har sikkerhed for kan give dem et statsborgerskab.

Men der er ikke noget nyt i, at man laver sådan en aftale. Det er bare nyt, at man laver den så smalt, som man gør denne gang, og uden at have sikkerhed for, at det kan stemmes igennem i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt stille fru Else Theill Sørensen et andet spørgsmål: Pirrer det ikke også fru Else Theill Sørensens ironiske sans at se hele venstrefløjen som en flok forvirrede høns fare omkring og ikke ane, hvad de skal stemme, slet og ret fordi Dansk Folkeparti forholder sig til grundlovens § 44, og det vil sige vurderer det enkelte

lovforslag i stedet for at henholde sig til en automatisk praksis, der er i strid med § 44 i grundloven? Morer det ikke også fru Else Theill Sørensen at se venstrefløjen? For det morer mig.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg beklager, at jeg overså, at der også var et spørgsmål i det, hr. Frank Jensen sagde før, det var kommet om på næste side af mit papir. Det var det samme, som hr. Kramer Mikkelsen nu spurgte om, nemlig et spørgsmål om at lave aftalen bredere funderet.

Jeg kan nu forstå, at Socialdemokratiet er kede af, at de ikke er kommet med i aftalen. Det er da måske også en fejl, men jeg vil da godt vide: Hvad er det, der så skulle have været anderledes i aftalen? Kan Socialdemokratiet umiddelbart tilslutte sig aftalen, eller hvad skal ændres, for at Socialdemokratiet kan tilslutte sig?

Med hensyn til, at det skal være det samme flertal, der bærer loven igennem, som fru Sandy Brinck talte om: Jeg har sagt, at det da ville være ideelt, at der i hvert fald var mindst et flertal, men jeg vil stadig væk gerne vide: Hvem af de 723 – eller hvilke typer blandt de 723 – er det, som Socialdemokratiet ikke vil have med? Nu er vi nogle, der gerne vil have de 723 med, men hvilke typer er det, Socialdemokratiet ikke vil have med, og hvorfor kan Socialdemokratiet ikke stemme for, at de 723 skal have deres statsborgerskab?

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Det tog lidt tid, før vi fik tilbuddet, kan man sige. Men det er indlysende, at hvis vi får tilbuddet, vil vi gerne over en forhandling fortælle, hvilke krav vi har til en ny indfødsretsaf tale.

Men jeg er nødsaget til at sige, og jeg tager bare et helt tilfældigt eksempel: Et statsløst 80-årigt posttraumatisk torturoffer, som ikke kan tale dansk, vil vi nok typisk sige skulle have en mulighed for at få dispensation.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er altså lidt ked af at bruge ordet uanstændigt, men det er uanstændigt at tage sådan et eksempel frem. For den dame, hvis hun findes, ville være kommet på lovforslaget allerede fra Indfødsretskontoret. Og skulle det kikke, hvad jeg tvivler stærkt på, ville hun have fået det i udvalget. Det er at misbruge en eller anden situation

til at bilde befolkningen noget ind, som slet ikke har hold i virkeligheden.

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Kamal Qureshi (SF):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi fra SF's side hilser vores nye medborgere velkommen. Det har vi gjort ved utallige indfødsretstildelinger. Det gør vi også gerne denne her gang.

Når denne situation er blevet så markant anderledes, end den har været tidligere, har det selvfølgelig noget at gøre med, at det her i Folketingssalen er til almindelig morskab, at der er nogle personers statsborgerskabstildeling, der er på spil.

Kl. 10.15

Der er åbenbart personer fra Dansk Folkeparti, som synes, det er enormt morsomt at se, at der er dele af partierne herinde, der rent faktisk har det rimelig dårligt med, at der er personer, som får muligheden for at få statsborgerskab sorteret fra, hvor andre så kan få det. Sådan forholder det sig så alligevel ikke, i hvert fald ikke med sikkerhed, før dagen for tredjebehandlingen.

Jeg synes også, at Dansk Folkepartis analyse af vores udlændingeminister var meget, meget interessant, og jeg har også tænkt mig at tage en særlig udskrift af den. Jeg synes, at deres analyse af, at der er lige så meget liberalt menneskesyn i vores minister for udlændinge, som der er italienerne i italiensk salat, var meget interessant. Det synes jeg egentlig er en interessant analyse fra regeringens parlamentariske grundlag, og det tror jeg da vil være interessant også for mange af de udenlandske medier, som er her i disse dage for at finde ud af, hvordan det ser ud i Danmark, om Danmark selv gør nok, også når ministeren nu snakker om, hvad andre ansøgerlande skal gøre i forhold til deres minoriteter for at kunne komme med i EU.

Alt i alt vil vi sige, at vi vil meget gerne tildele personer det her statsborgerskab, og fru Else Theill Sørensen har jo meget præcist sagt, at de her personer får statsborgerskab efter den nuværende parlamentariske situation. Der skal være et flertal imod. Det vil sige, at man skal stemme imod lovforslaget, hvis man ikke ønsker at tildele de her personer statsborgerskab.

Vi vil meget gerne tilkendegive, at vi er meget utilfredse med den behandling, det her lovfors-

slag er et udtryk for, og vi vil også tilkendegive herfra, som det blev nævnt af fru Else Theill Sørensen, hvem det er, vi egentlig gerne vil give statsborgerskab, men som ikke står på det nuværende lovforslag. Det er jo et helt præcist spørgsmål. For mig at se har indfødsretsloven jo været anderledes på den måde, at der har været et flertal for de personer, der stod på loven. Nu er den situation der ikke længere, og det har jo været den, der har gjort, at der har været en respekt fra nogle af de partier, der ønskede at flere personer skulle kunne få statsborgerskab, så de ikke har fremsat beslutningsforslag eller lovforslag om det.

Hvis de personer, der er på ministerens lovforslag, ikke kan være sikre på at få statsborgerskab, så vil vi jo selvfølgelig benytte lejligheden til at undersøge muligheden for at kunne få nogle af de personers ansøgning til statsborgerskab behandlet, som vi mener burde få statsborgerskab, for nu behøver de jo ikke gå igennem Indfødsretskontoret for at kunne få deres sag behandlet herinde. De skal igennem udvalget og i øvrigt alt det andet, men vi kan som et parti i Folketinget fremsætte et lovforslag om de mennesker, vi synes der burde få statsborgerskab, som ikke kan få det ifølge det nuværende cirkulære.

Vi ser frem til også at kunne vise befolkningen, hvad det er for nogle personer, der bliver sorteret fra i dag, som vi egentlig ville give statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Vi har jo diskuteret specielt de der sprogkrav nogle gange. Det har også været fremme i medierne. Jeg har også set hr. Kamal Qureshi fortælle en af fjernsynsstationerne, at han havde fået bunker af henvendelser fra folk, som havde problemer med de der sprogkrav, og så stod hr. Kamal Qureshi og holdt denne bunke frem, og det var et meget, meget stort antal. Det kan da bekymre mig, om der kan være så mange. Det var faktisk lige præcis på størrelse med det antal sager, vi de her to gange har behandlet i Indfødsretsudvalget. Det var sådan en bunke af den størrelse.

Har der virkelig været så mange skriftlige henvendelser om folk, der havde problemer med det sprogkrav?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kamal Qureshi, hvis hr. Kamal Qureshi hører efter, hvilke andre kriterier end dem, der bruges i dag, hr. Kamal Qureshi gerne vil have, der skal være for at tildele dansk statsborgerskab, fordi sådan som jeg hører det, siger hr. Kamal Qureshi, at han bare vil have, at flere får dansk statsborgerskab, men det er vel ikke et mål i sig selv.

Kl. 10.20

Derfor kunne jeg godt tænke mig, om hr. Kamal Qureshi kunne fortælle, hvad det er for nogle kriterier ud over dem, vi har i dag, der skal gælde for at få dansk statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror, man skal have været her lidt længere i Folketinget for at kunne forstå, at noget af det her med, at man stiller spørgsmål, egentlig ikke er ment som spørgsmål, men jeg skal da gerne sige, at det her ikke bare handler om, at flere skal have statsborgerskab.

Det her handler om, at der kommer masser af mennesker til det her samfund, som vi mener bidrager, og som gerne vil være en del af det her samfund, som gerne vil bidrage til fællesskabet, og de skal kunne få statsborgerskab på en markant anderledes måde end den, som regeringens cirkulære lægger op til, som rent faktisk har en slags logeagtig logik, hvor det at kunne få statsborgerskab er noget med, at man skal igennem en masse prøver, og så på et eller andet tidspunkt får man et eller andet emblem, der siger, at man er anerkendt.

Det er ikke den logik, som jeg har. Den logik, jeg har, er, at vi skal bruge statsborgerskabet aktivt til at kunne få personer til at deltage i det danske fællesskab.

Det er klart, at det, hr. Eyvind Vesselbo efter-spørger, vil blive tydeliggjort, i det øjeblik vi vil prøve at samle de personer, vi gerne vil tildele statsborgerskab, og derved også vise, hvad det er for nogle mennesker, hvad det er for nogle personer, som vi gerne vil tildele statsborgerskab.

I realiteten er det jo det samme svar til fru Else Theill Sørensen, nemlig at i det øjeblik, vi begynder at arbejde i retning af at prøve at samle de mange personer, som vi rent faktisk mener burde få statsborgerskab, vil fru Else Theill Sørensen også se, hvor mange mennesker som har lyst til det.

Det kan godt være, der så er nogle af dem, der ikke vil have lyst til at få deres sag behandlet herinde, fordi det gør dem personligt udsat, men vi vil prøve at undersøge, om der er nogle, som har lyst til at få deres sag afprøvet herinde, og vil benytte vores parlamentariske mulighed for at få deres indfødsretsansøgning behandlet i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu fik jeg jo ikke helt svar på mit spørgsmål, for grunden til, jeg spurgte om nogle kriterier, var jo, at jeg kunne forstå på hr. Kamal Qureshi, at hr. Kamal Qureshi var utilfreds med den måde, det var foregået på. Så er det, jeg siger til mig selv, at så må hr. Kamal Qureshi jo have tænkt nogle andre tanker, have nogle andre måder at gøre det på, have nogle andre kriterier.

Så kunne man måske have forhandlet om de ting, men når hr. Kamal Qureshi ikke engang her fra talerstolen kan sige, hvad det er for nogle kriterier, er det jo søreme svært at have med det at gøre.

Så vil jeg også spørge hr. Kamal Qureshi: Er det sådan, at man kun kan blive en del af det danske samfund, hvis man er dansk statsborger? Jeg synes, at jeg på det, hr. Kamal Qureshi sagde, forstod, at for at blive en del af det danske samfund er man nødt til at være dansk statsborger. Sådan hørte jeg det, men man kan jo demtere det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at for at blive en del af det danske samfund skal man have statsborgerskab. Jeg siger, at for at vi kan sige til de her folk, at vi gerne vil have dem med i det her fællesskab, skal de da søreme have de samme rettigheder, som vi andre har.

Det nytter da ikke noget, at vi siger, de skal være med i fællesskabet, men de har altså ikke de samme rettigheder, som alle vi andre har. Det er da en fuldstændig urimelig måde at have fællesskab på. Sådan definerer jeg altså ikke et fællesskab. I et fællesskab behandler man hinanden ligeværdigt.

Det er klart, der er forskel på folk, der bor til fremleje, og folk, som har lejekontrakt på den lejlighed, de bor i. I det øjeblik, man bliver statsborger i Danmark, er éns tilknytning til Danmark selvfølgelig større, så er éns lyst til at bidrage til fællesskabet, lyst til at gøre noget ekstra

for Danmark selvfølgelig større. Det skulle da være mærkeligt andet.

Med hensyn til de kriterier må jeg sige til hr. Eyvind Vesselbo, at det er altså meget, meget svært at forhandle, når vi ikke på noget tidspunkt er blevet inviteret til nogen som helst form for forhandling. Jeg ser meget frem til, at vi bliver inviteret til en forhandling, og så vil jeg meget gerne fortælle hr. Eyvind Vesselbo, hvad vi synes, der skal være retningsgivende for statsborgerskab. Men vi blev ikke inviteret på noget tidspunkt.

Formanden:

Fru Elisabeth Arnold som ordfører. Er der flere ordførere, der ønsker ordet?

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstres medlem af Indfødsretsudvalget er ikke til stede i dag, så jeg skal derfor på partiets vegne redegøre for vores stilling:

Kl. 10.25

Det Radikale Venstre vil undlade at stemme til sidste behandling af det her lovforslag. Det vil vi hovedsagelig, fordi vi gerne vil tilkendegive, at vi synes, at den måde, indfødsretsaftalerne nu bliver administreret på, er ganske utilfredsstillende.

Det blev sagt tidligere i debatten i dag, at fremmede ikke har ret til at blive danske statsborgere. Det er fuldstændig rigtigt, at det har de ikke, men vi mener, at de har ret til at blive behandlet ordentligt, dvs. efter klare regler, som, hvis de bliver opfyldt, også giver statsborgerskab.

Jeg synes endvidere, at ansøgerne har krav på, at disse regler holder sig nogenlunde konstante over tid, så man ikke ændrer dem ustandselig. I sommer skete der det, at man ændrede reglerne, på trods af at der var en meget lang venteliste.

Der er stadig væk meget lange behandlingstider, og med de udmeldinger, vi har fået fra Dansk Folkeparti, om, at man i dag stemmer for loven, men at det er man ikke sikker på man vil gøre næste gang, kan vi forudse, at der vil blive ændringer i kravene for opnåelse af dansk statsborgerskab ca. tre gange om året indtil det tidspunkt, hvor regeringen ikke mere vil bøje sig for Dansk Folkepartis krav.

I dag vil jeg sige tillykke til integrationsministeren, fordi det lykkedes ham at vride armen om på Dansk Folkeparti, så de stemmer ja til den lov, selv om de er utilfredse med den og tydeligt

siger, at de ikke er sikre på, de vil stemme ja næste gang.

Jeg synes, det er meget utilfredsstillende, at vi skal have disse skiftende meldinger om, at man nu vil stramme kravene næste gang, og at vi derfor stadig vil få en skrue uden ende, hvor ansøgere må se frem til stadig stigende sagsbehandlingstider, fordi kravene hele tiden ændres.

Det synes jeg er en ganske utilfredsstillende og en meget ubehagelig måde at arbejde på over for ansøgere om dansk statsborgerskab.

Det Radikale Venstre under disse mennesker, som har opfyldt disse krav, dansk statsborgerskab, men vi kan ikke stemme for lovgivningen, fordi vi synes simpelt hen, at måden, flertallet herinde opfører sig på, er ganske uanstændig og ganske urimelig.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Fru Elisabeth Arnold sagde, at Det Radikale Venstre under disse mennesker dansk statsborgerskab. Det er jo en mærkelig måde at tilkendegive på, at man ønsker, at nogle skal have dansk statsborgerskab, når man ikke vil stemme for det, men det vil altså sige, at De Radikale nu har fået et nyt valgsprog, der hedder: Taktik for mennesker.

Det her drejer sig om taktik, og jeg har forstået, at det var meget vigtigt, at de her mennesker fik dansk statsborgerskab, men på grund af taktikken her i Folketinget kan man altså ikke stemme for. Jeg synes, det er yderst pinligt, at De Radikale optræder på den her måde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Vi har ønsket at få en debat om og få belyst det forhold, at der nu er indgået en politisk aftale, hvor den ene part ikke ønsker at opfylde aftalens betingelser. Det synes vi er lykkedes ganske godt i løbet af den timelange debat, vi har haft debat om det her lovforslag, og det er vi fra radikal side meget godt tilfredse med.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om fru Elisabeth Arnold kan uddybe det, der står i til lægsbetænkningen, nemlig at Det Radikale Venstre beklager, at tildeling af statsborgerskab ikke længere foregår med den værdighed, som sådanne personspørgsmål bør behandles med.

Drejer denne værdighed sig også om, at man ikke stemmer for, at disse mennesker skal have dansk statsborgerskab? Jeg vil godt bede fru Elisabeth Arnold komme op og forklare, hvad værdighed betyder i denne her sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil også godt spørge om en sætning i Det Radikale Venstres betænkingsbidrag. Det Radikale Venstre finder det problematisk, at reglerne for, hvem der kan få indfødsret, findes i et cirkulære, som ikke undergår en bred demokratisk behandling blandt Folketingets partier og i Folketingssalen.

Det er et helt ærligt og oprigtigt spørgsmål, der er ikke andet end usikkerhed og uvidenhed i det: Hvilken demokratisk behandling havde de foregående cirkulærer fået her i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Eyvind Vesselbo spurgte om begrebet værdighed i behandlingen af disse ansøgninger. Der vil jeg blot sige, at jeg synes, det er værdigt, hvis man har nogle regler, som er klare, som er forståelige, og som ikke ændres ustanselig.

Det, der er lagt op til her, er, at man har regler, som er klare, men som ikke understøttes af det flertal, som har besluttet sig for dem. Deres fremtid er ganske uvis, og man kan være meget nervøs for, at der vil ske ændringer indtil flere gange om året til stor skade for kommende ansøgere. Det synes vi er uværdigt.

Kl. 10.30

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Da ordføreren ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Enhedslisten undlader at stemme til dette forslag. Det er sådan, at politiske aftaler normalt udmøntes i lovforslag, som oppositionen har mulighed for at stemme imod, men på grund af den særlige status, som tildeling af statsborgerskab har, er vores eneste mulighed for at vise vores foragt over for de aftaler, der foreligger, at undlade at stemme til den konkrete udmøntning af aftalerne, altså lov om indfødsrets meddelelse.

På den måde forhindrer vi ikke, at de 723 mennesker får statsborgerskab; det får de, for det er der et flertal der stemmer for. Til gengæld markerer vi ved at undlade at stemme, at vi i bund og grund foragter den aftale, som Dansk Folkeparti har indgået med regeringen.

Dansk Folkeparti har lavet en aftale med regeringen, som strammer voldsomt op på, hvem der kan blive fuldtgyldige medlemmer af det danske samfund, og dette lovforslag er det første, der er lavet på baggrund af den aftale. Det kræves f.eks., at folk skriver under på en loyalitetserklæring, hvor de skal erklære sig loyale over for Danmark. Hvad betyder det? At man skal hylde vores statsminister? Så er der temmelig mange indfødte danskere, der ikke kunne skrive under på en loyalitetserklæring. Skal man hylde det danske fodboldlandshold og holde med Danmark ved EM i håndbold? Er man ellers ikke værdig til at være en del af det danske samfund? Det er da fuldstændig grotesk.

Ministeren har også sagt, at erklæringen ikke har nogen som helst juridisk betydning. Jamen hvorfor i alverden skal folk så skrive under på den? Skal man sige til folk: I skal skrive under på dette her papir, som i øvrigt er fuldstændig ligegyldigt? Det er simpelt hen for tåbeligt.

Så skal man i øvrigt skrive under på, at man inden for de sidste 10 år ikke har haft en gæld på over 50.000 kr. til det offentlige. Jamen hvad så hvis man har været studerende? Dansk Folkeparti og regeringen har jo normalt travlt med at opfordre flygtninge og indvandrere til at tage en uddannelse i Danmark, men hvis folk ved, at de ved at tage almindelige studielån kan risikere ikke at opnå statsborgerskab i Danmark, hvorfor skulle de dog så påbegynde en uddannelse? Så skal de veje de to ting op mod hinanden, og det er da fuldstændig urimeligt og ikke noget, der giver folk et incitament til at blive en del af det danske samfund.

Jeg vil slutte med at sige, at vi i Enhedslisten byder de 723 mennesker, der står på lovforslaget, velkommen. Vi byder dem velkommen som en gruppe, der får dansk statsborgerskab, og vi er glade for, at der er et flertal, der stemmer for, og en gruppe, heriblandt os selv, som undlader at stemme, så vi på den måde i fællesskab sikrer, at de 723 mennesker får dansk statsborgerskab.

Hvis vi havde stemt imod, hvis et flertal havde stemt imod, havde de ikke kunnet få statsborgerskab. Men ved at undlade at stemme markerer vi, at vi gerne havde set, at flere end de 723 havde været på lovforslaget, og derfor har det

intet på sig, når hr. Eyvind Vesselbo formodentlig om to sekunder kommer herop som en anden lynkineser og siger: Jamen hvorfor stemmer I ikke for? Nej, vi stemmer ikke for, fordi vi mener, at den politiske aftale, I har indgået med Dansk Folkeparti, er forkastelig. Vi så gerne, at flere end de 723 var på lovforslaget.

Normalt kommer politiske aftaler til afstemning her i salen; men det gør denne her ikke på grund af den særlige karakter, som tildeling af statsborgerskab har.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg må betragte ordet I som regeringen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er ordene fra Enhedslisten om det meningsløse i at aflægge et løfte om loyalitet, der kalder mig herop.

Jeg så i søndags, at hr. Søren Søndergaard skrev i en avis, at det betød, at man dermed var sigtet for illoyalitet, men det er totalt meningsløst. Det er selvfølgelig klart, at når man indgår en aftale, aflægges man et løfte, og det gjorde hr. Søren Søndergaard også, da han blev gift. Han lovede nemlig sin hustru troskab. Det indebærer rigtignok risikoen for, at han kunne blive grebet i utroskab senere, men skulle den risiko forhindre, at man aflægges et løfte? Det er jo fuldstændig meningsløst og totalt blottet for indhold.

Jeg vil også påpege det, som jeg lige er blevet gjort opmærksom på, nemlig at når man bliver medlem af dette høje Ting, begynder det med, at man aflægges et løfte. Man lover nemlig loyalitet mod grundloven, man skriver endda under på det, så det er fuldstændig det samme. Når som helst man indgår i et nyt, afgørende forhold, aflægges man et løfte, og at man muligvis kan svigte det, betyder ikke, at det bliver meningsløst.

KL 10.35

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg vil godt sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det, at man skal oplyse om gæld, har ikke noget at gøre med, at man ikke bliver optaget på lovforslaget. Det, der har indflydelse på, om man bliver optaget på lovforslaget, er alene, om man har forfalden gæld til det offentlige. Der står ganske rigtigt, at man har pligt til at oplyse, om man har haft det, men det er ikke noget, der forhindrer, at man får statsborgerskab.

Så synes jeg, det er en besynderlig måde at bruge afstemningsknapperne på, når man undlader at stemme for, at nogle mennesker, som man egentlig gerne vil give statsborgerskab, får det, blot fordi man vil demonstrere foragt for flertallet i et demokrati. Men sådan kan man jo have det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja, netop: foragt for, at man udelukker en lang række mennesker fra også at stå på denne lov og dermed få dansk statsborgerskab. Det er helt korrekt.

Så skal jeg sige, at jeg tror ikke, hr. Søren Søndergaard er gift. Nu skal vi selvfølgelig lade være med at rode i hans personlige forhold, men den slags loyalitetserklæringer mener jeg hører kirken til, og jeg kunne ikke forestille mig, at hr. Søren Søndergaard var blevet gift i en kirke, hvis jeg skal være helt ærlig.

Så skal jeg sige til hr. Søren Krarup, at når man kommer i Folketinget, skriver man under på, at man lover at holde grundloven, ikke at man er loyal imod den. Hvordan skulle vi ellers kunne have mulighed for at stille forslag om ændring af grundloven?

Så vil jeg gerne spørge fru Else Theill Sørensen: Hvorfor skal man så oplyse, at man har gæld? Hvorfor skal man oplyse det, hvis det er sådan, at det absolut ingen indvirkning har på, om man kan blive tilkendt statsborgerskab?

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi ikke skal rode i hr. Søren Søndergaards privatliv, og det vil jeg også meget nødig gøre. Men når han selv skriver i Jyllands-Posten i søndags, at han er gift, og anfører det som et udtryk for noget, der binder, synes jeg, vi er berettigede til at gøre det.

Jeg er i øvrigt lige ved at tro, at han er blevet gift i en kirke. I hvert fald har han, hvad enten det er i en kirke eller på rådhuset, aflagt et løfte. Jeg tror ikke om hr. Søren Søndergaard, at han kunne finde på at svigte det, dvs. blive grebet i utroskab, men det ophæver jo ikke, at det løfte har betydning, når det aflægges. På samme måde har det betydning, at man aflægges et løfte, der udtrykker loyalitet mod den danske grundlov. At man kan blive landsforræder ophæver ikke, at man har aflagt løftet, og at det har betydning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 56 stemmer (V, DF og KF); 47 (S, SF, RV, EL og KRF) stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af integrationsloven, lov om undervisning i dansk som andet-sprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre med flere love. (Anvisning af boliger til flygtninge, kommunalt samarbejde på integrationsområdet, integrationsråd, ophævelse af revisionsbestemmelse m.v. og udvidelse af danskundervisningens udbyderkreds m.v.). Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 2/10 2002. Første behandling 10/10 2002. Betænkning 26/11 2002. Anden behandling 3/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 93 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF) mod 10 (SF og EL).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 22: Forslag til lov om ophævelse af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. samt om ændring af udlændingeloven og forskellige skattelove. (Ophævelse af jugoslaverloven).

Af integrationsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 2/10 2002. Første behandling 10/10 2002. Betænkning 26/11 2002. Anden behandling 3/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Kl. 10.40

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 97 stemmer (V, S, DF, KF, RV, EL og KRF); 8 (SF) stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 47 A: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Lempelse af beskæftigelseskravet).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 31/10 2002. Første behandling 6/11 2002. Betænkning 27/11 2002. Tilføjelse til betænkningen 5/12 2002. Første del af anden behandling 5/12 2002. Anden del af anden behandling 6/12 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.